

بررسی سمیت تحت حاد عصاره آبی کلاله و گلبرگ زعفران (*Crocus sativus* L.) در موش صحرایی

غلامرضا کریمی^{۱*}، ناصر طیبی^۲، حسین حسین زاده^۳، فاطمه شیرزاد^۴

۱- دانشیار فارماکودینامی و سم‌شناسی، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد

۲- استادیار آسیب‌شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد

۳- استاد فارماکودینامی و سم‌شناسی، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد و مرکز تحقیقات علوم دارویی پژوهشکده بوعلی

۴- داروساز

*آدرس مکاتبه: مشهد، دانشکده داروسازی، صندوق پستی: ۹۱۷۷۵-۱۳۶۵

پست الکترونیک: gho_karimi@yahoo.com

چکیده

در این مطالعه سمیت تحت حاد عصاره آبی کلاله و گلبرگ زعفران در موش صحرایی (رت) بررسی گردید. ابتدا دوزهای ۰/۱۶، ۰/۳۲ و ۰/۴۸ گرم بر کیلوگرم از عصاره آبی کلاله و دوزهای ۱/۲، ۲/۴ و ۳/۶ گرم بر کیلوگرم از عصاره آبی گلبرگ انتخاب و روزانه به مدت دو هفته از راه داخل صفاقی به حیوانات تزریق گردید. در روز پانزدهم پس از نمونه‌گیری آزمایش‌های خون‌شناسی، بیوشیمی و آسیب‌شناسی انجام گرفت. هر دو نوع عصاره باعث کاهش مقدار هموگلوبین، هماتوکریت و تعداد گلبول قرمز گردیدند. عصاره آبی کلاله آسیب محسوسی در هیچ یک از ارگان‌ها ایجاد ننمود، لیکن عصاره آبی گلبرگ به ویژه در دوز ۳/۶ گرم بر کیلوگرم باعث ایجاد نکروز در بافت کبد و ریه گردید. بر اساس نتایج به دست آمده عصاره آبی کلاله و گلبرگ آنمی نورموکروم نورموسیت ایجاد نموده و عصاره آبی گلبرگ می‌تواند باعث آزار بافت کبد و ریه گردد.

کلواژگان: زعفران، کلاله و گلبرگ، عصاره آبی، سمیت حاد

مقدمه

و سیکل روشنایی/ تاریکی ۱۲ ساعته و دسترسی آزاد به غذا و آب نگهداری می‌شدند.

تعیین سمیت حاد

دوزهای مختلف از عصاره آبی کلاله و گلبرگ انتخاب و به گروه‌های شش‌تایی از حیوانات به صورت داخل صفاقی تزریق و تعداد مرگ و میر بعد از ۲۴ ساعت اندازه‌گیری شد. LD₅₀ با روش Litchfield and Wilcoxon با استفاده از نرم افزار PCS تعیین گردید.

بررسی سمیت تحت حاد

بر اساس نتایج به دست آمده از سمیت حاد، دوزهای ۰/۱۶، ۰/۳۲ و ۰/۴۸ گرم بر کیلوگرم از عصاره آبی کلاله و دوزهای ۱/۲، ۲/۴ و ۳/۶ گرم بر کیلوگرم از عصاره آبی گلبرگ انتخاب و پس از حل نمودن آنها در نرمال سالین به مدت ۱۴ روز از راه داخل صفاقی به گروه‌های ۶ تایی از حیوانات آزمایشگاهی تزریق گردید. یک گروه نیز نرمال سالین به عنوان شاهد دریافت نمودند. در طول مدت آزمایش تغییرات وزن بررسی گردید. در روز پانزدهم حیوانات توسط مخلوطی از گزیلازین (۱۰ میلی گرم بر کیلوگرم) و کتامین (۱۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم) بیهوش شدند و پس از شکافتن شکم، خونگیری از قلب انجام گرفت. در مرحله بعد ارگان‌های اصلی شامل قلب، ریه، کبد، طحال و کلیه به دقت جدا و در فرمالین ۱۰ درصد برای آزمایش‌های آسیب‌شناسی نگهداری گردید [۸]. برای آزمایش‌های خون‌شناسی از سل کانترا SYSMEX K-1000 و برای آزمایش‌های بیوشیمیایی از اتوانالایزر TECHNICON RA-1000 استفاده گردید. از ارگان‌های اصلی نیز بلوک‌های پارافینی تهیه و پس از برش زدن توسط میکروتوم با هماتوکسیلین-ئوزین رنگ‌آمیزی شدند.

تجزیه و تحلیل آماری

داده‌ها به صورت میانگین \pm خطای معیار گزارش شده است. به منظور بررسی اختلاف آماری از آزمون ANOVA و سپس Tukey-Kramer استفاده گردید. $p < 0/05$ به عنوان معیار معنی‌دار بودن اختلاف میانگین‌ها در نظر گرفته شد.

نتایج

تغییرات وزن

همان‌طور که در جداول شماره ۱ و ۲ آمده است حیوانات دریافت‌کننده عصاره آبی کلاله و گلبرگ در روز هفتم و چهاردهم

زعفران (*Crocus sativus* L.) گیاهی است چند ساله، پایا و گل‌دار از تیره زنبق که فراورده تجارتي آن شامل کلاله و ناحیه انتهایی خامه گل گیاه می‌باشد [۱]. کلاله زعفران سرشار از ریوفلاوین است. رنگ قرمز مایل به نارنجی کلاله مربوط به کروستین است. پیکروکروستین و سافرانال از دیگر ترکیبات کلاله هستند که به ترتیب باعث طعم تلخ و بوی خاص آن می‌شود. از مواد شیمیایی موجود در گلبرگ نیز می‌توان به کوئرستین و دلفینیدین اشاره نمود [۳،۲]. در طب سنتی اثراتی مانند افزایش‌دهنده قوای جنسی، ضد درد و تب، رفع جوش و خارش، مسکن سرفه و قاعده‌آور را به آن نسبت می‌دهند. در مطالعات فارماکولوژیک اثر ضدتوموری، گیرنده رادیکال‌های آزاد، کاهش‌دهنده مقدار چربی خون و افزایش حافظه و یادگیری از آن دیده شده است [۱،۲،۴،۵،۶،۷].

هر فراورده گیاهی قبل از آنکه به صورت یک شکل دارویی مورد استفاده قرار گیرد باید از لحاظ مطالعات سم‌شناسی نیز مورد ارزیابی قرار گیرد. بسیاری از اثرات سمی بر روی ارگان‌های مختلف بدن با یک دوز حاصل نگردیده، بلکه بعد از دوزهای مکرر مشاهده می‌شود. این مطالعه جهت بررسی سمیت تحت حاد عصاره آبی کلاله و گلبرگ زعفران انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

گیاه

کلاله و گلبرگ زعفران از باغ‌های اطراف شهر تربت حیدریه جمع‌آوری و در سایه خشک شدند. گیاه توسط کارشناس هرباریوم دانشگاه شناسایی و تایید گردید (شماره هرباریوم: ۱-۳۱۹-۰۳۳-۱۴۳).

عصاره‌گیری

برای عصاره‌گیری از روش خیساندن استفاده شد. بدین ترتیب که ۱۰ گرم از کلاله و گلبرگ زعفران جداگانه پودر گردید و سپس آنها را داخل ظروف شیشه‌ای تیره ریخته و به آنها ۱۰۰ میلی لیتر آب مقطر افزوده شد. بعد از ۲۴ ساعت محتویات ظرف سانتریفوژ و رسوبات جدا گردیدند. با کمک دستگاه حذف حلال در خلا و در دمای ۳۵ درجه سانتی‌گراد حلال اضافی تبخیر گردید. عصاره‌های تغلیظ شده به پلیت‌های جداگانه منتقل و بر روی بِن ماری با حرارت ملایم (۴۰ درجه سانتی‌گراد) خشک گردیدند.

حیوان

موش‌های صحرایی نر از جنس Wistar با وزن ۲۵۰-۲۰۰ گرم که از موسسه رازی تهیه گردید و در مرکز تکثیر حیوانات آزمایشگاهی دانشکده در شرایط دمایی 22 ± 2 درجه سانتی‌گراد

تزریق دچار کاهش وزن معنی دار می شدند. در صورتی که در گروه کنترل این تغییرات وزن محسوس نبود. جدول شماره ۱- تغییرات وزن (برحسب گرم) حیوانات در فواصل زمانی مختلف پس از ۱۴ روز تزریق داخل صفاقی عصاره آبی گلبرگ زعفران در موش صحرایی

روز چهاردهم	روز هفتم	روز اول	دوز	نرمال سالین
۲۳۵/۶ ± ۳/۰**	۲۳۲/۶ ± ۳/۲	۲۲۵/۳ ± ۲/۹	۱۰ ml/kg	
۲۲۰/۱ ± ۲/۱**	۲۲۵/۱ ± ۲/۳*	۲۳۲/۸ ± ۲/۷	۱/۲ g/kg	عصاره
۲۱۶/۳ ± ۲/۴**	۲۲۲/۰ ± ۳/۴*	۲۳۲/۵ ± ۳/۹	۲/۴ g/kg	عصاره
۲۱۰/۳ ± ۳/۵***	۲۲۰/۶ ± ۳/۱*	۲۳۶/۳ ± ۲/۹	۳/۶ g/kg	عصاره

Mean ± SEM, (n=۶), *p<۰/۰۵, **p<۰/۰۱, ***p<۰/۰۰۱: Compared with the control group

جدول شماره ۲- تغییرات وزن حیوانات در طی ۱۴ روز تزریق داخل صفاقی عصاره آبی کلاله زعفران در موش صحرایی

روز چهاردهم	روز هفتم	روز اول	دوز	نرمال سالین
۲۳۱/۱ ± ۳/۲	۲۳۴/۵ ± ۴/۸	۲۲۸/۰ ± ۵/۱	۱۰ ml/kg	
۲۰۵/۶ ± ۳/۰**	۲۱۰/۵ ± ۳/۴*	۲۲۱/۱ ± ۳/۲	۰/۱۶ g/kg	عصاره
۲۰۶/۶ ± ۶/۶**	۲۱۸/۸ ± ۶/۱*	۲۳۳/۶ ± ۵/۱	۰/۳۲ g/kg	عصاره
۱۸۵/۸ ± ۴/۷***	۲۰۹/۰ ± ۴*	۲۲۳/۸ ± ۳/۱	۰/۴۸ g/kg	عصاره

Mean ± SEM, (n=۶), *p<۰/۰۵, **p<۰/۰۱, ***p<۰/۰۰۱: Compared with the control group

گلبرگ نیز به مانند عصاره آبی کلاله باعث کاهش غیر وابسته به دوز Hb، HCT و RBC گردید. لیکن بر روی MCV، MCH و MCHC تغییر محسوس نشان نداد. تعداد پلاکتها تغییر معنی داری نداشته و تعداد گلبولهای سفید افزایش یافت (جدول شماره ۵). در بررسی فاکتورهای بیوشیمیایی عصاره آبی گلبرگ تغییر معنی داری در مقدار Cr، BUN، Chol، TG، ALP و CPK ایجاد نکرد لیکن مقدار آنزیمهای ALT، AST و LDH به ویژه در دوزهای بالای عصاره افزایش یافت. مقدار آلبومین نیز کاهش معنی داری را نشان داد (جدول شماره ۶).

آزمایشهای آسیب شناسی

در بررسی میکروسکوپی نمونههای کلیه، قلب، طحال، کبد و ریه جانوران دریافت کننده عصاره آبی کلاله نکروز و یافته پاتولوژیک واضح مشاهده نگردید. در جانوران دریافت کننده عصاره آبی گلبرگ نیز نمونههای آسیب شناسی کلیه، قلب و طحال تفاوت محسوس با گروه کنترل نداشتند. لیکن در کبد این جانوران کانونهای نکروز انعقادی همراه با پورتیت و انفیلترای لکوسیته مشاهده گردید. در ریه این جانوران نیز آسبه همراه با کلسیفیکاسیون دیستروفیک محصور به آماس مزمن گرانولوماتو ایجاد شده بود. شایان ذکر است با افزایش دوز وسعت و شدت ضایعات در نمونههای کبد و ریه افزایش نشان می داد.

سمیت حاد

مقدار LD₅₀ برای عصاره آبی کلاله ۱/۶ گرم بر کیلوگرم و برای عصاره آبی گلبرگ ۶ گرم بر کیلوگرم تعیین گردید. برای عصاره آبی کلاله ۱۰، ۲۰، ۳۰ درصد LD₅₀ و برای عصاره آبی گلبرگ ۲۰، ۴۰ و ۶۰ درصد LD₅₀ به عنوان دوزهای استفاده شده برای سمیت تحت حاد در نظر گرفته شد.

آزمایشهای خون شناسی و بیوشیمی

نتایج آزمایشهای خون شناسی نشان داد که عصاره آبی کلاله باعث کاهش معنی دار و غیر وابسته به دوز مقدار هموگلوبین (Hb)، هماتوکریت (HCT) و تعداد گلبول قرمز (RBC) گردیده ولی بر روی حجم متوسط سلولی (MCV)، هموگلوبین متوسط سلولی (MCH) و غلظت متوسط هموگلوبین سلولی (MCHC) اثری نگذاشته است. تعداد پلاکتها و گلبولهای سفید نسبت به گروه کنترل تغییر محسوس نداشت (جدول شماره ۳). بر اساس نتایج آزمونهای بیوشیمی عصاره آبی کلاله تغییر معنی داری در مقدار کراتینین (Cr)، نیتروژن اوره خون (BUN)، کلسترول (Chol)، تری گلیسرید (TG)، آنزیمهای ALT و AST، کراتین فسفوکیناز (CPK)، آلکالین فسفاتاز (ALP) و لاکتات دهیدروژناز (LDH) مشاهده نگردید. مقدار آلبومین در هر سه دوز عصاره آبی کاهش یافت (جدول شماره ۴). عصاره آبی

جدول شماره ۳- نتایج آزمایش‌های خون شناسی بعد از ۱۴ روز تجویز داخل صفاقی عصاره آبی کللاه زعفران در موش صحرائی

نرمال سالین	+ / ۱۶ g/kg	+ / ۳۲ g/kg	+ / ۴۸ g/kg
WBC × (10 ³ /ml)	۵/۹±۱/۴	۷/۱±۱/۳	۶/۳±۱/۴
RBC × (10 ⁶ /ml)	۶/۶±۰/۱***	۶/۳±۰/۲***	۶/۰±۰/۳***
Hb (g/dl)	۱۱/۸±۰/۲***	۱۰/۵±۰/۲***	۱۰/۶±۰/۳***
HCT (%)	۳۴/۱±۰/۵***	۳۰/۹±۰/۷***	۳۰/۴±۱/۴***
MCV (fl)	۵۱/۰±۰/۶	۵۱/۵±۰/۸	۴۸/۲±۰/۸
MCH (pg)	۱۷/۷±۰/۱	۱۷/۶±۰/۳	۱۶/۹±۰/۲
MCHC (g/dl)	۳۴/۷±۰/۳	۳۴/۲±۰/۲	۳۵/۱±۰/۴
PLT × (10 ³ /ml)	۶۹۰/۲±۵۹/۹	۷۶۱/۰±۳۷/۹	۷۲۲/۱±۲۲/۳

Mean ± SEM, (n=۶), ***p<۰/۰۰۱: Compared with the control group

جدول شماره ۴- نتایج آزمایش‌های بیوشیمی سرم بعد از ۱۴ روز تجویز داخل صفاقی عصاره آبی کللاه زعفران در موش صحرائی

نرمال سالین	+ / ۱۶ g/kg	+ / ۳۲ g/kg	+ / ۴۸ g/kg
BUN (mg/dl)	۱۷/۰±۰/۸	۲۰/۱±۱/۰	۱۹/۳±۱/۸
Cr (mg/dl)	۰/۵±۰/۰۲	۰/۶±۰/۱۰	۰/۵±۰/۰۳
Chol (mg/dl)	۸۰±۵/۸	۶۹/۶±۶/۰	۸۴/۱±۸/۸
TG (mg/dl)	۸۳/۱±۱۷/۱	۷۹±۹/۳	۸۴/۶±۱۲/۲
T.bilirubin (mg/dl)	۰/۲±۰/۰۴	۰/۲±۰/۰۶	۰/۳±۰/۰۷
AST (u/l)	۲۰۳/۵±۲۳/۵	۱۹۹±۲۹/۶	۲۱۱/۶±۱۲/۰
ALT (u/l)	۷۳/۱±۸/۷	۹۱±۱۱/۸	۸۷/۳±۱۲/۹
CPK (u/l)	۶۹۳/۶±۴۹/۶	۷۳۴/۰±۸۱/۷	۷۴۲/۰±۵۸/۹
ALP (u/l)	۳۴۵/۶±۲۶/۰	۳۹۵±۶۳/۵	۴۱۸/۳±۶۰
Alb (g/dl)	۴/۴±۰/۰۶	۳/۳±۰/۱۰***	۳/۴±۰/۱۰***
LDH (u/l)	۹۶۰/۳±۶۱/۱	۱۰۱۵/۵±۹۰/۱	۱۰۱۲/۱±۹۴/۹

Mean ± SEM, (n=۶), ***p<۰/۰۰۱: Compared with the control group

جدول شماره ۵- نتایج آزمایش‌های خون شناسی بعد از ۱۴ روز تجویز داخل صفاقی عصاره آبی گلبرگ زعفران در موش صحرائی

نرمال سالین	۱/۲ g/kg	۲/۴ g/kg	۳/۶ g/kg
WBC × (10 ³ /ml)	۱۰/۳±۱/۶**	۹/۰±۰/۸**	۱۰/۳±۱/۱**
RBC × (10 ⁶ /ml)	۶/۷±۰/۳**	۶/۷±۰/۱**	۶/۲±۰/۳**
Hb (g/dl)	۱۱/۸±۰/۵**	۱۲/۲±۰/۲**	۸/۲±۱/۴***
HCT (%)	۳۳/۹±۱/۶**	۳۳/۹±۰/۸**	۳۱/۸±۱/۷**
MCV (fl)	۵۰/۳±۰/۵	۵۰/۳±۰/۴	۵۰/۸±۰/۸
MCH (pg)	۱۷/۵±۰/۱	۱۸/۱±۰/۱	۱۷/۹±۰/۱
MCHC (g/dl)	۳۵/۰±۰/۲	۳۶/۱±۰/۱	۳۵/۳±۰/۴
PLT × (10 ³ /ml)	۶۸۸/۰±۶۴/۳	۶۸۸/۳±۶۲/۷	۶۲۷/۲±۱۱۲/۸

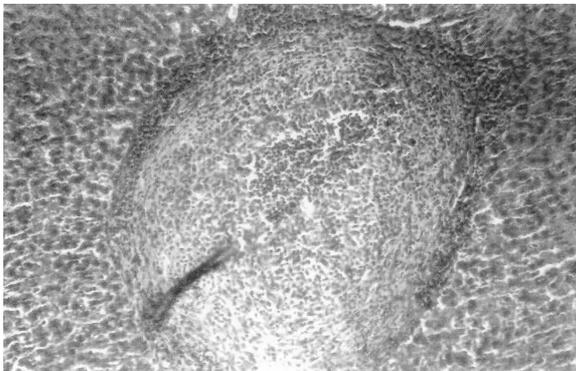
Mean ± SEM, (n=۶), **p<۰/۰۱, ***p<۰/۰۰۱: Compared with the control group

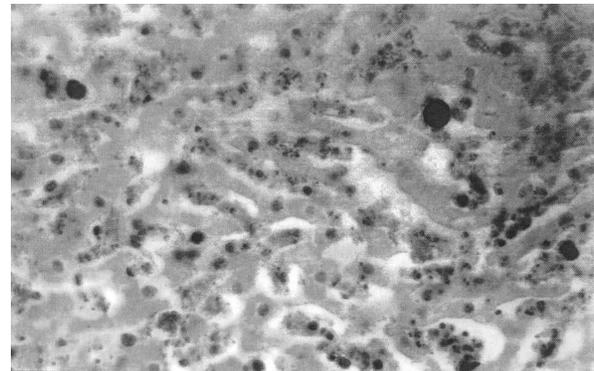
جدول شماره ۶- نتایج آزمایش‌های بیوشیمی بعد از ۱۴ روز تجویز داخل صفاقی عصاره آبی گلبرگ زعفران در موش صحرایی

۳/۶g/kg	۲/۴ g/kg	۱/۲ g/kg	نرمال سالین	
۲۲/۸±۲/۴	۲۸/۸±۱/۲	۲۶/۷±۱/۲	۲۴/۵±۱/۱	BUN (mg/dl)
۰/۸±۰/۱۰	۰/۶±۰/۰۶	۰/۷±۰/۰۳	۰/۶±۰/۰۵	Cr (mg/dl)
۷۴/۳±۴/۳	۸۲/۱±۵/۹	۷۸/۰±۳/۹	۸۲/۳±۴/۲	Chol (mg/dl)
۱۱۰±۱۳/۹	۹۶/۱±۱۴/۷	۸۶/۰±۸/۲	۸۳/۵±۷/۲	TG (mg/dl)
۰/۳±۰/۰۷	۰/۲±۰/۰۴	۰/۳±۰/۰۴	۰/۲±۰/۰۵	T.bilirubin (mg/dl)
۲۷۶/۰±۲۵/۷**	۳۲۲/۰±۲۲/۳*	۱۵۸/۶±۲۵/۷	۱۵۰/۳±۲۳/۸	AST (u/l)
۱۲۱/۲±۱۱/۳**	۱۰۲/۶±۷/۷*	۹۳/۷±۴/۲	۸۹/۱±۴/۱	ALT (u/l)
۷۲۳/۰±۷۱/۵	۶۳۹/۰±۶۵/۸	۶۶۴/۳±۵۵/۴	۶۹۰/۸±۵۱/۴	CPK (u/l)
۴۵۹/۱±۵۳/۴	۴۱۷/۲±۵۴/۰	۴۳۲/۷±۳۸/۱	۳۸۵/۸±۴۱/۶	ALP (u/l)
۳/۱±۰/۰۸***	۳/۴±۰/۰۸**	۳/۸±۰/۱۰	۴/۱±۰/۱۰	Alb (g/dl)
۱۲۱۷/۱±۶۴/۲**	۱۱۲۷/۱±۷۷/۳*	۱۰۷۱/۳±۶۵/۹	۹۳۹/۵±۷۳/۲	LDH (u/l)

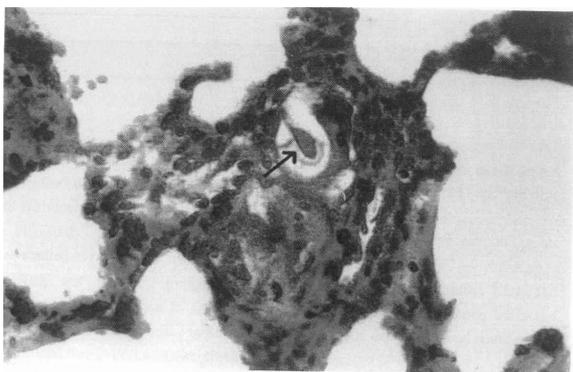
Mean ± SEM, (n=۶), *p<۰/۰۵, **p<۰/۰۱, ***p<۰/۰۰۱: Compared with the control group

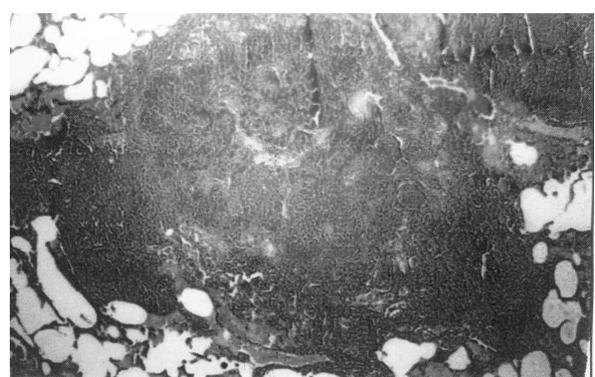
شکل شماره ۲- نکروز میعانی سلول‌های کبد محصور به بافت فیبرو در اثر استفاده از عصاره آبی گلبرگ زعفران، بزرگنمایی (x 10)

شکل شماره ۱- نکروز انعقادی سلول‌های کبد در اثر استفاده از عصاره آبی گلبرگ زعفران، بزرگنمایی (x 40)

شکل شماره ۴- گرانولوم با سلول زانت در بافت ریه به

شکل شماره ۳- نکروز میعانی بافت ریه در اثر استفاده از

عصاره آبی گلبرگ زعفران، بزرگنمایی (10 x)

دنبال استفاده از عصاره آبی گلبرگ زعفران (100 x)

بحث

نتایج این مطالعه نشان داد که عصاره آبی کلاله و گلبرگ زعفران در تجویز ۱۴ روزه باعث ایجاد کم خونی شده و بافت کبد و ریه در برابر عصاره آبی گلبرگ از آسیب‌پذیری بیشتری برخوردار هستند. حیوانات دریافت کننده عصاره در طی مطالعه کاهش وزن نشان دادند. با توجه به اینکه در طول مدت آزمون محدودیتی از نظر مصرف آب و غذا وجود نداشت و مشاهده گردید که مصرف آب و غذا کاهش یافته است، می‌توان گفت که احتمالاً تزریق عصاره باعث ایجاد حالت بی‌اشتهایی در حیوانات شده است. بی‌اشتهایی به طور شایع در بیماری‌های دستگاه گوارش، کبد و همچنین شرایط استرس که باعث افزایش کاتکول‌آمین‌ها در خون می‌گردد، دیده می‌شود [۹]. به نظر می‌رسد استرس حاصل از تزریق مکرر عصاره در بی‌اشتهایی و ضعف ناشی از کاهش مصرف مواد غذایی موثر باشد. آزمایش‌های خون‌شناسی بیانگر وجود آنمی در حیوانات می‌باشد. از آنجا که فاکتورهایی مانند MCH، MCV، MCHC تغییر معنی‌داری نیافته و فقط تعداد گلبول‌های قرمز، هماتوکریت و هموگلوبین کاهش یافته است، آنمی حاصل شده از نوع نورموکروم نورموسیت می‌باشد [۱۰]. در مورد مکانیسم آنمی دو علت همولیز و کاهش تولید گلبول‌های قرمز مطرح است. با توجه به اینکه در پلاسمای جدا شده از نمونه‌های خونی همولیز وجود نداشت و در اسمیر خون محیطی پلی کرومازی مشاهده نگردید و MCV و بیلی روبین نیز تغییری نداشتند بنابراین همولیز مطرح نمی‌باشد و آنمی ایجاد شده احتمالاً ناشی از اختلال در تولید گلبول‌های قرمز در مغز استخوان است.

افزایش تعداد گلبول‌های سفید در حیوانات دریافت کننده عصاره گلبرگ نیز می‌تواند به علت وجود التهاب و نکروز در بافت کبد و ریه باشد. مقدار آلبومین در جانوران دریافت کننده هر دو نوع عصاره کاهش یافت. نظر به اینکه در حیوانات دریافت کننده

عصاره آبی کلاله آسیب کبدی وجود نداشت بنابراین کاهش آلبومین با آسیب کبدی در ارتباط نمی‌باشد و در نتیجه افزایش دفع و یا کاهش جذب ایجاد شده است. با توجه به مقادیر نرمال تست‌های کلیوی و آزمایش‌های آسیب‌شناسی وجود سندرم نفروتیک و آلبومینوری نیز رد می‌گردد و به نظر می‌رسد بی‌اشتهایی و سوء تغذیه حاصل از آن در این امر دخیل باشد [۱۰]. البته در مورد جانوران دریافت کننده عصاره آبی گلبرگ علاوه بر موارد ذکر شده آسیب سلول‌های کبد نیز می‌تواند بر کاهش آلبومین دلالت نماید. از لحاظ آسیب‌شناسی عصاره آبی کلاله و گلبرگ تغییر واضح و معنی‌داری در بافت‌های کلیه، قلب و طحال ایجاد نمودند و عدم تغییر در مقادیر CPK، BUN و کراتینین نسبت به گروه کنترل موید این مطلب است. عصاره آبی گلبرگ به ویژه در دوزهای بالا باعث آسیب جدی به بافت کبد و ریه گردید. آنزیم‌های ALT، AST، LDH و نیز همگی افزایش یافته بودند که دو آنزیم اول در سنجش ضایعات کبدی و LDH در آسیب سلول‌های ریوی مورد استفاده قرار می‌گیرد [۱۱]. مقدار کلسترول و تری‌گلیسرید در حیوانات دریافت کننده هر دو نوع عصاره نسبت به کنترل تغییری نداشت که بیانگر فقدان اثر بر روی لیپوپروتئین‌های VLDL و LDL است.

مطالعه حاضر نشان داد که در تجویز تحت حاد عصاره آبی کلاله و گلبرگ زعفران احتمال بروز کم خونی وجود دارد. عصاره آبی گلبرگ می‌تواند بر سلول‌های پارانشیم کبد و ریه اثر گذاشته و باعث آسیب جدی به آنها گردد. تغییرات حاصل شده ممکن است به علت اثر مستقیم و یا هیپوکسی اندام‌ها باشد.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از معاونت محترم پژوهشی که هزینه انجام این تحقیق را متقبل گردیدند، تقدیر و تشکر می‌شود.

منابع

- DerMardersian. *A Review of Natural Products*. Facts and Comparison. USA. 2001, pp: 520-1.
- میرحیدر حسین. معارف گیاهی. چاپ سوم. دفتر نشر فرهنگ اسلامی تهران. ۱۳۷۴، جلد دوم، صفحات ۳۴۵-۳۴۱.

- زرگری علی، گیاهان دارویی. چاپ پنجم. انتشارات دانشگاه تهران. ۱۳۷۰، جلد چهارم، صفحات ۵۷۸-۵۷۴.
- Anonymous. *PDR for Herbal Medicine*. Medical Economics Company. USA. 2000, pp: 653-4.

5. Salomi MJ, Nair SC and Panikkar KR. Inhibitory effects of *Nigella sativa* and *Crocus sativus* on chemical carcinogenesis in mice. *Nutr. Cancer* 1991; 16: 67-72.

Harrison's Principles of Internal Medicine. 15th ed. McGraw Hill. USA. 2001, pp: 348-52, 457, 1711.

10. Robbins SI, Kumar V, Collins T. Robbins Pathologic Basic of Disease. 6th ed. WB Saunders. UK. 1999, pp: 26, 55, 102-6, 851-52.

11. Bartis CA, Ashwood ER. Tiets Fundamentals of Clinical Chemistry. 5th ed. WB Saunders. USA. 2001, pp: 362-4, 680-695, 700-720, 750-770.

6. Nair SC, Kurumboor SK and Hesegawa JH. Saffron chemoprevention in biology and medicine. *Cancer Biother*. 1995; 10: 257-264.

7. Abe K and Saito H. Effects of saffron extract on learning behavior and long term potentiation. *Phytother. Res*. 2000; 14: 149-152.

8. Mosaddik MA and Haque ME. Toxicological evaluation of goniotalamin isolated from *Bryonopsis laciniosa* Linn in rats. *Pharm. Pharmacol. Commun*. 1999, 5: 411-413.

9. Braunwald E, Fauci A, Kasper D.

